

המגרש פרק תשיעי גיטין

מסורת הש"ס

(א) נדריד: ע"ש, כ"מ
 נד. [מוספתא]
 (ב) [נ'מסס], (ד) [מוספתא]
 (פ"ה) (ס) כנמי וולאש,
 אמת, ליה, וכלי רש"ש,
 (ז) ונעיל פג, (ז) רש"ל,
 (ח) בתוס' הר"ש א, אמת,
 אעלמא, (ח)
 מיניה רבא מבי נחמן,
 (י) גי רש"ל לא הוה א"ל
 במהרש"א, (א)
 לברנ, (ז) בדפור' מפרס
 וז"ל מפרשני, (י) ז"ל
 פסק המורי כתובות דף
 עד. וע"ש בתוס' ד"ה
 מנאלי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכא ברירה
וכו' ולפי פרש"י ור"ת.
נכונות דף סג ע"ב: ד"ה
על מנת וכו' וי"ל ע"י שם.
ע' חגיגה דף יד ע"ב תד"ה
נכנסו:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה הכא וכו'
לקיים תנאה לא הו"א אשת
איש. ג"כ פ"י האשה [אינה
מקודשת לזה] להיות אשת
איש ותנא ותינשא לפלוני
בלא גירושין:

מוסף רש"י

קונם עיני בשבעה היום
 אם אישן ילמוד. על
 אש יסיון יסיון יסיון
 בקיום על מנת אל אשן
 נלמד, דלמא יסיון הוא נלמד
 לוקם על מנת אשן נלמד
 (דברים ד.) שבא יסיון
 ילמוד. דלמא יסיון
 נלמד דא מתיקס נלמא
 ונלמא עבר כלל על
 מנת אשן אשן (עמ)
 ואין חורשין שבא יסיון
 נלמד. דלמא מתיקס
 וזכר אשן יסיון
 אשן יקרא על מנת
 אשן (עמ) כמבשר
 בדברים. אשן כלל
 נלמא אשן אשן
 מתיקס אשן אשן
 דכדים (ב"מ ד.) מתיקס
 נמי דלמא על מנת
 יסיון על מנת

פסקי רי"ד

לאחר מותו: ת"ד הרי
 היו גיטין ע"מ שחנטיא
 לפלוני הוי לו לא תנשא
 לו לא ולא תנשא לא
 שם אמר שותיוהו
 גונתין במתה ה' לזה
 ולאחר (א) תנשא רב
 לקוימה לאחז נשאת
 לו לא תנא דאמס
 גידה לא פסקין לא ואם
 נשאת לאחר תנא רב
 לקוימה תנא שצייני
 לא תתקיים התנאי
 הוי גט: איזמר קנט עני
 בשנה היום אם איש
 למחר אמר בר יהודה
 אל שן היום שמא יש
 למצא נמצא עובר על גדר
 למפער בר חנמן אמר שן
 היום אם תנשא שמא
 ישן למחר. עשה דבתי
 לומר דלפגותה אמר בר יהודה
 לו חנמן פלילי הרי
 שייך נמי בהרי זה גיטין
 אמר בר חנמן שן היום
 נמי מתהני ע"י ויבטל

ממאי קאמר. האי לא מינשא דקאמר לו. כדמפרש שמה ואין כך לעו גדול מזה: ואם ניסם לאחר זה: ומשום דגזירה לא מפיקין לה.

התנאי ובעל הגט: ה"ג אלף אחר
דרכ נחמן הכי קאמר הרי זה גיטך
ע"מ שמשאלי ולפלוני הרי זו לא
תישנא לו משום גזירה שמה יאמרו
גאגשינן נוסבין בתנא וחס יסם לו
אלא סלא. שאין כאן אישור אלף חשש
לעון שבעמלה: הא לאחר תישנא. והוי
גיטא הואיל ולא אמר ע"מ שלא
תשנא אלף לפלוני אלף ע"מ שמשאלי
לפלוני סוף סוף הא צעיל לקיומי
תנאה: וכי תימא אפשר דימגרשה.
מן השמי היום ולמחר תישנא לאותו
פלוני לקיים תנאה: ולהא דפליגא
עליה דרב יהודה קמדותא לה. דלא
תישנא דלמא לה מיקיים: שמה יישן
למחר. ומנא שערב עד דנדר: ורב
נחמן אמר יישן היום. ולמחר תמקיים
תנאו ולא יישן: דאי צעיל מצריו נפשי
בסיוטא. ינקוב בשרו תמיד בקוך:
בדידה קיימא לאגרושי. בתמיה:
ומפליגא. דומה אותה לזערה דדברי
הבאי: מהני נמי דיקא. בצ"מ בהשוכר
את הפועלים (דף קז.). אפשר דאכלה
ולקיא. ולבן תימא דפיה תנאו כלל
כלל לאסויי בשר חזיר. קמיני כלי
אמר ר' יהודה ב' מימא: כוס גט.

דקאמער ר' יהודה בן תימא: **למעוטי**
בשר חזיר. דה"ק כזה גט דאי אפסר
לקיימו כלל הלכך תנאו בטל אבל
לעצור על דברי תורה אפסר לקיימו
באיסור ותלקה על שעברה: **שפעלי**
הסיני גבי פלוני. וגבי אביו ואבין
גרסינן שלא תפעלי: **שפעלי**. בין
בזנות בין בנשואין: **אין חוששין שמה**
נגעלה להם. כלומר מותרת לינשא
מייד ואין חוששין שמה תפעל להן
ויפטל הגט אבל אמר לה ע"מ שלא
תפעלי לפלוני אינו גט שמה תפעל
לו דומיא דע"מ שלא תלכי לבית
אבין אפילו לעולם: **ואילו גבי אבא ואבין**
שפעלי לא קפני. דהיינו תנאה
אחלמא לא הוי תנאה: **לאבין ניתא**
כו'.¹ [ממשו לדדידה לר' יהודה בן
תימא אפילו לא יתקיים הרי זה גט
אבל לרבה קשיא דהא אמרין אפילו
רבי יהודה רב. תימא מודה בה:
אמר לך רבא. לא דייקא לבשר
חזיר דאילו בשר חזיר צריה לזכר
באיסור ושתפעלי לפלוני נמי אפסר
דמשחא ליה בזמנא ואם אינו
רואה לבועלה באיסור ישאנה ויבעול
בדיהר אלף אבא ואבין צדידה
קיימא: **לרבה כלל**. דקמי רבי
יהודה בן תימא: **לאסוין אבא ואבין**.
דהוי נמי א"ל לקיימו: **כזה למעוטי**
בשר חזיר. דאפסר לקיימו הוא:
ולאבין

דאכלה ולקיא פלוני נמי אפ
וואביך בדידה קיימא נהי דא
איסורא לרבא כלל לאתווי

ע"מ שלא תשתי יין כל ל' יום או כל ימי חיי ואין חוששין שמא ישן למחר ה"ה הכי נמי ניט למפרע וכי היכי דאמר רב יהודה התם אל

מסתברא בין לר' אליהו ומגורשת לערליעזר אז דלמא לא שגא מש היום כמו חוץ מפלוני דלא

לעזור בין לרבנן כיון
הרי זה גיטך ע"מ
זו לא תנשא ואם
קאמר אמר רב נחמן
ו' שמא יאמרו נשיהן
את לאחר לא תצא
מ' מיניה ושרינן אשת
רב נחמן הכי קאמר
שמא יאמרו נשיהם
ת' לו לא תצא דמשום
א' לו הוא דלא תנשא

היום ומיגרשה למחר
דפליגת עליה דרב
דאחמור קונם עיני
למחר אמר רב יהודה
ישן למחר ורב נחמן
ישן שמה ישן למחר
היה קיימא דאי בעי
תא ולא נאים הכא
אלא אמר רבא יהר
לאחר לו לא תנשא
ננותני במתנה לאחר
ה לתנאה ואם נשאת
יה לא מפקינן לאחר
לתנאה תניא כוותיה
לא לא לו ולא לאחר
לאחר תנא: ^טת"ר
לרקיט ע"מ שתרדי
נה של ד' אמות ע"מ
מה ע"מ שתעברי את
גט רבי יהודה בן
ל אמר ר' יהודה בן
אשר לו לקיימו בסופו
אינו אלא כמפליגה
בחמון אמר רב יהלכה
א"ר נחמן בר יצחק
ני כל שאפשר לו
עליו בתחילתו תנאו
או בטל ש"מ איבעיא
שתאכלי בשר חזיר
א רבא אמר אפטר
לל אתותיי בשר חזיר
חזיר מיתבי ^זהרי
לפלוני נתקיים התנאי
נו גט על מנת שלא
אין חוששין שמה
מנת שתבעלי לאבא
י ניהא לרבא קשיא
בשר חזיר אפשר
מכמוזא: אלא אבא
אבא ואבך מי עבדי
למוזי בשר חזיר

כל שא"א לקיימו בסופו והתנה
יהודה בן תימא אמר רב נחמן
מתחילתו תנאו קיים הא שא"א

פד.

עין משפט
נר מצוה

ג' א מיי פ"ח סמנ
 גירושין הל' יג סמנ
 עשין נ טושע' ארש' ס'
 קמל ספיקו ווע"ס כמ"ח
 יד ב מיי פ"ד סמנ
 דגדור' הל' יג סמנ
 לאוין רמז טושע' י"ד
 סמנ יג ספיקו ג'
 פו ד מיי פ"ח סמנ
 גירושין הל' יג סמנ
 עשין נ טושע' ארש' ס'
 קמנ ספיקו טו
 פז ד מיי פ"ד סמנ
 ארש' הל' יג סמנ
 עשין נ טושע' ארש' ס'
 קמנ ספיקו יד וס' ל
 ספיקו ג'
 י"ח ה טושע' שס סמנ
 קמנ ספיקו יז
 י"ח ה טושע' שס ספיקו יג
 י"ט ז מיי שס הל' יא
 טושע' שס ספיקו יג

מוסף תוספות

א. ושוב אין חזון עליו
אישות שלו. מוס' הראש.
ב. [ו]משום דלית
הלכתא הכי. מידושי הר"ן.
ג. [ד]י"ל דאפילו כי
מיגרשא אכתי איכא
למיפרך אטו בדידה קיימא
לאינסובי להאי. רש"י.

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

ככלל א"ר יהודה בן תימא
ורב נחמן הלכה כר'
בסופו והתנה עליו
גיטין ע"מ שתאכלי